

Pieśń II (O Strusie)

MIKOŁAJ SĘP SZARZYŃSKI

Pieśń II

O STRUSIE, KTÓRY ZABIT NA RASTAWICY OD TATARÓW. ROKU PAŃSKIEGO¹

Izaż wódz tebański², iż umarł, zgromiwszy
Waleczne Spartany, zda się być szczęśliwszy,
Niż on Aemilius³, co przy wojsku zbitym
U Kan żywot zawarł ześciem⁴ znamienitym?

Bądź tamten szczęśliwszy, poważniejsza żywie
Sława tego, który z samym niełękliwie
Potkał się nieszczęściem i stał krowawemu
Pokazał zwycięzcy twarz, kiedy rączemu
Bachmatowi⁵ drudzy, nie zbroi, ufają,
A prze bojaźń próżną sławy odbiegają.
Także Rastawica, potok nieszczęśliwy,
Pierwej wód pozbędzie, niżli twe, pocziwy
I nietrwożny Strusie, żywota skończenie
U rycerskich ludzi przyjdzie w zapomnienie:
Wolał od strzał zginąć pohańca zradnego,
Niż tył swój pokazać sprośnie oczom jego.
A gdy mu ktoś radził głupie sprzyjałiwy,
Aby, jako drudzy, zbiegł z chwile złośliwej,
Rzekł: „Ty folguj czasom, chceszli, a ja mojej
Sławie będę godził; nie tylko we zbrojej,
Jest śmierć i na łożu; i tak pierzchliwego
Śmierci grzbiet jest odkryt, jak piersi śmiałego.
Nie wydam swych przodków: za Rzeczpospolitą
Upadnę ofiarą, da Bóg, znamienitą”.
Tylkoż rzekł, wnet, jako pierzchać nieuczony
Lew, od mnogiej zgrajej⁶ będąc oskoczony
I od tysięcy⁷ łowców z gotowemi łuki,
Bliższe zagubiwszy, drugie straszy huk;
Wszyscy, wszyscy serca natrzeć nań nie mają,
Tylko mu z daleka rany podawają;
On zemdlon ostatniej już pomsty pożąda
I, w kimby ząb martwy zostawić, pogląda:
Tak się Struś spracował w ostatniej potrzebie
I, sławie i cnocie czyniąc dosyć z siebie,
Padł krwawy, gęstemi przywalon strzałami.
Godny syn ojczyzny mężnymi sprawami!

Honor, Odwaga, Sława,
Ojczyzna, Przedmurze
chrześcijaństwa

Tchórzostwo

Śmierć

Patriota, Rycerz, Śmierć
bohatera, Walka

Zemsta

¹w pierwodruku brak daty. [przypis redakcyjny]

²wódz tebański — Epaminondas, zwycięzca spod Leuktry i Mantinei, zm. 363 przed Chr. [przypis redakcyjny]

³Aemilius — zwyciężony przez Hannibala r. 216 p.n.e. [przypis redakcyjny]

⁴ześciem — zejściem. [przypis redakcyjny]

⁵Bachmat — koń tatarski. [przypis redakcyjny]

⁶od mnogiej zgrajej — przez liczną zgraję. [przypis redakcyjny]

⁷od tysięcy — od tysiąca, prze tysiąc. [przypis redakcyjny]

Wszystkie zasoby Wolnych Lektur możesz swobodnie wykorzystywać, publikować i rozpowszechniać pod warunkiem zachowania warunków licencji i zgodnie z **Zasadami wykorzystania Wolnych Lektur**.

Ten utwór jest w domenie publicznej.

Wszystkie materiały dodatkowe (przypisy, motywy literackie) są udostępnione na **Licencji Wolnej Sztuki 1.3**. Fundacja Wolne Lektury zastrzega sobie prawa do wydania krytycznego zgodnie z art. Art.99(2) Ustawy o prawach autorskich i prawach pokrewnych. Wykorzystując zasoby z Wolnych Lektur, należy pamiętać o zapisach licencji oraz zasadach, które spisaliśmy w **Zasadach wykorzystania Wolnych Lektur**. Zapoznaj się z nimi, zanim udostępnisz dalej nasze książki.

E-book można pobrać ze strony: <http://wolnelektury.pl/katalog/lektura/piesn-ii-o-strusie>

Tekst opracowany na podstawie: Mikołaj Sęp Szarzyński, Rytmy albo Wiersze polskie w wyborze, wyd. E. Wende i S-ka., Warszawa 1914

Wydawca: Fundacja Nowoczesna Polska

Publikacja zrealizowana w ramach projektu Wolne Lektury (<http://wolnelektury.pl>). Reprodukacja cyfrowa wykonana przez Bibliotekę Narodową z egzemplarza pochodzącego ze zbiorów BN.

Opracowanie redakcyjne i przypisy: Aleksandra Sekuła, Olga Sutkowska.

Wesprzyj Wolne Lektury!

Wolne Lektury to projekt fundacji Wolne Lektury – organizacji pożytku publicznego działającej na rzecz wolności korzystania z dóbr kultury.

Co roku do domeny publicznej przechodzi twórczość kolejnych autorów. Dzięki Twojemu wsparciu będziemy je mogli udostępnić wszystkim bezpłatnie.

Jak możesz pomóc?

Przekaż 1,5% podatku na rozwój Wolnych Lektur: Fundacja Wolne Lektury, KRS 0000070056.

Wspieraj Wolne Lektury i pomóż nam rozwijać bibliotekę.

Przekaż darowiznę na konto: **szczegóły na stronie Fundacji**.